

אל הוליבוד

(המשך מעמוד 11)

מכל העלילה נשארה רק הפעולה, רואים הרבה צבע, תנועה חיות ואינדיאנים ולא יודעים מה בעצם קורה שם. הביקורת קטלה את הסרט, אבל עלי כתבו ביקורות טובות, אפילו מאד.

רק לא ישראלית

במשך חרשים היה לי מסע מירסומת לסרט. הייתי צריכה להופיע לראיונות בפני העיתונות והטלביזיה. קיבלתי גם אז משכורת. אלה היו חיי מל-כיים, עם מגורים במלונות המ-פוארים ביותר וכבוד מלכים. אחרי זה החלטתי לעבור להול-י-ווד. קניתי לי קוטי בבחרלי הילס, שאת רהיטיו בניתי כמו ידי, ומכונת הילמן קטנה וחי-מודה. שם נכנסתי לבית-ספר לדרמה של ג'ף קורי, שחקן ידוע שבגלל נטיותיו השמאליות נאסרה עליו ההופעה כשח-קן בהוליבוד.

חתמתי על חוזה עם סוכנות, ששילמה לי משכורת רק כדי שלא אעבוד עד שיצא הסרט מעבר לגבועות לאור. אחרי כמה חדשים נמאס לי לחכות ועזבתי אותם והצטרפתי לסוכנות אחרת שנתנה לי עבודות. צעד זה הו-כיח את עצמו כנכון כשהסרט מעבר לגבועות נכשל.

אולם עם הביקורות הטובות שקיבלתי הלכתי לחפש עבודות. התחלתי מאלף — תפקידים קטני-טנים — ותוך מספר שבועות זכיתי לתפקידים ראשיים במח-זות טלביזיה באורך של חצי שעה בהם אני מופיעה עתה. יש לי עבודה בלי סוף. אני עובדת קבוע וזו עבודה ראויה לציון במקום שהתחרות בו היא פאנטאסטי. אני מופיעה כמי-עט כל שבוע. יש לי כבר קהל מעריצים משלי שמציף אותי במכתבים.

סרטי הטלביזיה בהם אני מו-פיעה הם מכל המינים — החל ממערבונים וכלה בדרמות קלא-סיות רציניות. אני מופיעה בתם-קירי סיניות ורוסיות. איטלקיות ויאפניות, אין אומה שלא ייצגתי אותה ולא שיחקתי כבתה, רק לא ישראלית. כאשר היה פעם סרט טלביזיה על ישראל, נתנו את התפקיד לשחקנית אנגליה, "היא נראית יותר ישראלית", אמרו, "את נראית יותר מדי אר-רית והקהל לא יאמין שאת יש-ראלית".

כך מתנהלים חיי, חיי עבודה אפורה ללא זוהר וברק. זאת עבודה יותר שחורה מעבודת פועל שחור. הזוהר כמעט ואינו קיים כלל. הוא קיים אמנם סביב השחקן אך לא בחיי השחקן עצמו, שאינו יכול להרשות לעצ-מו אף פעם להיות עייף או עצבני. צריך להראות תמיד כמו שרוצים שיראה, אם משהו רר-צה להיות שחקן קולנוע, שידע לקרוא מה הוא הולך. זה כמו כל מקצוע קשה אחר בעולם, ורק מי שעובד קשה, מתמיד ומשתדל, נוסף להיות מוכשר, יכול להתקיים בו.

לפעמים שואלים אותי איך אני מסבירה את הצלחתי. שמת-לב לעובדה ששלוש הישראליות שהצליחו איך שהוא בהוליבוד, הן כולן חיפאיות, כמוני. אני חושבת שהחיפאיות יכולות לה-צליח יותר מהתל-אביביות, מי-שום שהתל-אביביות דומות יותר לנערות שאפשר למצוא בהולי-בוד עצמה.

כעת אני לומדת מתוך עבו-דה, ומחכה שתהיה לי מספיק ידע כדי שיהיה לי על מה לבסס לימודים תיאורטיים. כי גם כיום האמביציה הגדולה שלי היא להיות במאית, וכשאהיה במאית אני מקווה לבוא לעבוד בארץ. אני אהיה אז אמנם צעיר-רה ומתחילה, אבל אני חושבת שאז אמצא כאן כבר תעשיית סרטים, גם היא צעירה ומתחילה, שתחפש כשרונות צעירים.

גליון מס. 1

הופיע!

עולם האשה

השבועון החדש המשקף את כל בעיותיך!

500 פרוטה

36 עמודים

להשיג אצל כל מוכרי העיתונים

כריכות העולם הזה

במשרדי העולם הזה, תל-אביב, רחוב גליקסון 8, מתקבלים גליונות העולם הזה, מכל השנים, לכריכת כרכים שנתיים.

מחיר הכריכה הוא 3. ל"י, אותן מתבקשים הקוראים לשלם עם מסירת הכרך לכריכה. ארכיון העולם הזה מוכן להשלים כל גליון חסר, במחיר 550 פרוטה הגליון.

קוראים מחוץ לתל-אביב יכולים לשלוח את כרכיהם בדואר בתוספת המחאת דואר על סך 3,250 ל"י שתכסה את דמי המשלוח חזרה ואת דמי הכריכה.

מועד מסירת הכרכים הוא ביום ראשון, וביום החמישי בשבוע, בין השעות עשר עד אחת לפני הצהריים וחמש עד שבע אחר הצהריים.